

[Boligministeren]

Reglerne findes i boligreguleringslovens § 36, stk. 2, og § 37, stk. 4.

Efter § 36, stk. 2, gælder, at formanden ikke må have særlig tilknytning til grundejer- eller lejerorganisationer eller være erhvervsmæssigt interesseret i ejendomshandler.

Ud over denne generelle habilitetsregel er det i § 37, stk. 4, tillige fastsat, at retsplejelovens § 60, stk. 1, og § 62 om dommers habilitet finder tilsvarende anvendelse. Heraf fremgår bl.a., at den omstændighed, at en huslejenævnnsformand har interesse i en sags udfald, kan bevirke, at formanden er inhabil. Denne regel er central i forbindelse med habilitetsvurderingen i de enkelte huslejenævnsager og vedrører den konkrete interesse, en formand måtte have – f.eks. af økonomisk karakter – i sagens udfald.

Afgørelsen af, om den interesse, som en nævnnsformand måtte have i en konkret sags udfald, er af en sådan karakter, at formanden må anses for at være inhabil, træffes på grundlag af sagens konkrete forhold. Også styrken af den interesse, der måtte foreligge, spiller en rolle ved afgørelsen.

Med disse regler mener jeg at der i videst muligt omfang er taget højde for, at særlige interesser hos huslejenævnsformænd ikke påvirker de afgørelser, formændene træffer, ligesom det er mit indtryk, at problemer omkring huslejenævnsformænds habilitet kun består i et yderst begrænset omfang.

Det er da også min opfattelse, at de i spørgsmålet nævnte tilfælde typisk vil kunne bevirke inhabilitet, idet erhvervsmæssige interesser i huslejefastsættelsen i en konkret sag er en interesse, der som udgangspunkt vil være omfattet af retsplejelovens § 60, stk. 1, og dermed medføre inhabilitet.

For så vidt angår advokater, fremgår det af pkt. 43 i Boligstyrelsens cirkulære af 4. december 1979, at Folketingets Ombudsmand over for Boligministeriet har tilkendegivet, at praktiserende advokater af hensyn til faren for interessekonflikter ikke bør beskikkes som formænd.

På denne baggrund er det min opfattelse, at der ikke er behov for at stramme de gældende bestemmelser om huslejenævnsformænds habilitet yderligere.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 244:

Forslag til lov om ændring af lov om social pension, lov om social bistand og den sociale styrelseslov m.v. (Tilkendelseskompetence m.v.).

Af socialministeren (Yvonne Herløv Andersen).

(Fremsat 14/4 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Jan Petersen (S):**

Det lovforslag, vi nu skal behandle, indeholder ikke løsninger på alle væsentlige problemer, der er på førtidspensionsområdet. Men vi tager hul på nogle af dem.

Som de fleste erindrer, stemte Socialdemokratiet i 1992 imod udlægningen af de laveste førtidspensioner til kommunerne, og vi gjorde argumentationen for vores synspunkt gældende i betænkningen.

Vi finder ikke, at det lovforslag forstyrrer det, vi dengang sagde. Vi fandt faktisk, at med udlægning af de forhøjede almindelige førtidspensioner til kommunerne fik vi en kunstig adskillelse af de helbredsmæssige pensioner. Vi mente, at en udlægning måtte ses i sammenhæng med retssikkerheden, og vi fandt, at området måtte gennemarbejdes af et førtidspensionsudvalg. Det udvalg blev nedsat, det udvalg har afleveret sin rapport for længe siden, og nu tager vi så hul på at udmønte de dele af rapporten, som vi finder forsvarligt på nuværende tidspunkt.

Der er en række spørgsmål i rapporten, som vi derfor ikke får med i denne omgang, men som vi vil vende tilbage med senere. Det gælder funktionsevnekriteriet i forbindelse med vurderingen af pensionsansøgere, det gælder tidsfrister for sagsbehandlingen, det gælder for så vidt også en række af de initiativer, man kan forestille sig forbedrer beskæftigelsen og revalideringsinstrumenterne.

Selve lovforslaget indeholder ikke en generel udlægning af den mellemste og den højeste førtidspension til kommunerne. For os er der tale om et forsøg, som kan afklare, hvilken retning systemet på tilkendelsessiden endeligt skal have.